

Jutarnji šah

Izvršna logičko-strateška didaktička igra u kojoj bračni drugovi kroz zabavu uče o partnerovim jutarnjim navikama i potrebama, ali i kako da ostvare miroljubivu koegzistenciju pre no što se međusobno poubijaju.

Učesnici: Ona i On.

Rekviziti: Kupatilo (što manje to bolje, preporučujemo ona u novogradnji).

Pravila: Zvonjava budilnika označava početak igre. Učesnici skaču iz kreveta i trkaju se do kupatila. Onaj ko stigne prvi može da bira hoće li zauzeti:

a) Klozetsku šolju (Klozetski gambit) – u tom slučaju ima pravo da za sobom zaključa vrata i ostavi protivnika da cupka ispred, čime se partija praktično i završava. Ovakav potez se smatra prilično nesportskim, ali u ljubavi i braku – pardon, ratu – sve je dozvoljeno. Istinski ljubitelj igre ipak će ostaviti vrata otključana i protivniku pružiti priliku da osvetla obraz, tj. da se umije.

b) Tuš-kabinu (otvaranje Dušbad), čime stiže mogućnost, a i pravo, da potroši svu toplu vodu iz bojlera, što će za protivnika biti hladan tuš, u pravom smislu reči.

c) Lavabo (Lavaboski manevar). Ovo preporučujemo samo onima s čeličnom bešikom, besprekornim sistemom za varenje i ljubiteljima tuširanja hladnom vodom. Pravi velemajstor može lavaboski manevar rastegnuti čak i do sat vremena, čime će sasvim podriti samouverenost koju je protivnik dotle stekao obavljanjem svih ostalih jutarnjih predradnji.

Uigrani će protivnici s najvećim zadovoljstvom izvesti i neki od sledećih poteza:

Velika rokada – smena na klozetskoj šolji. (Pazite da laktom ne ulubite veš-mašinu ili odvalite lavabo!)

Mala rokada – Daću ti kalodont ako mi kažeš gde je toalet-papir!

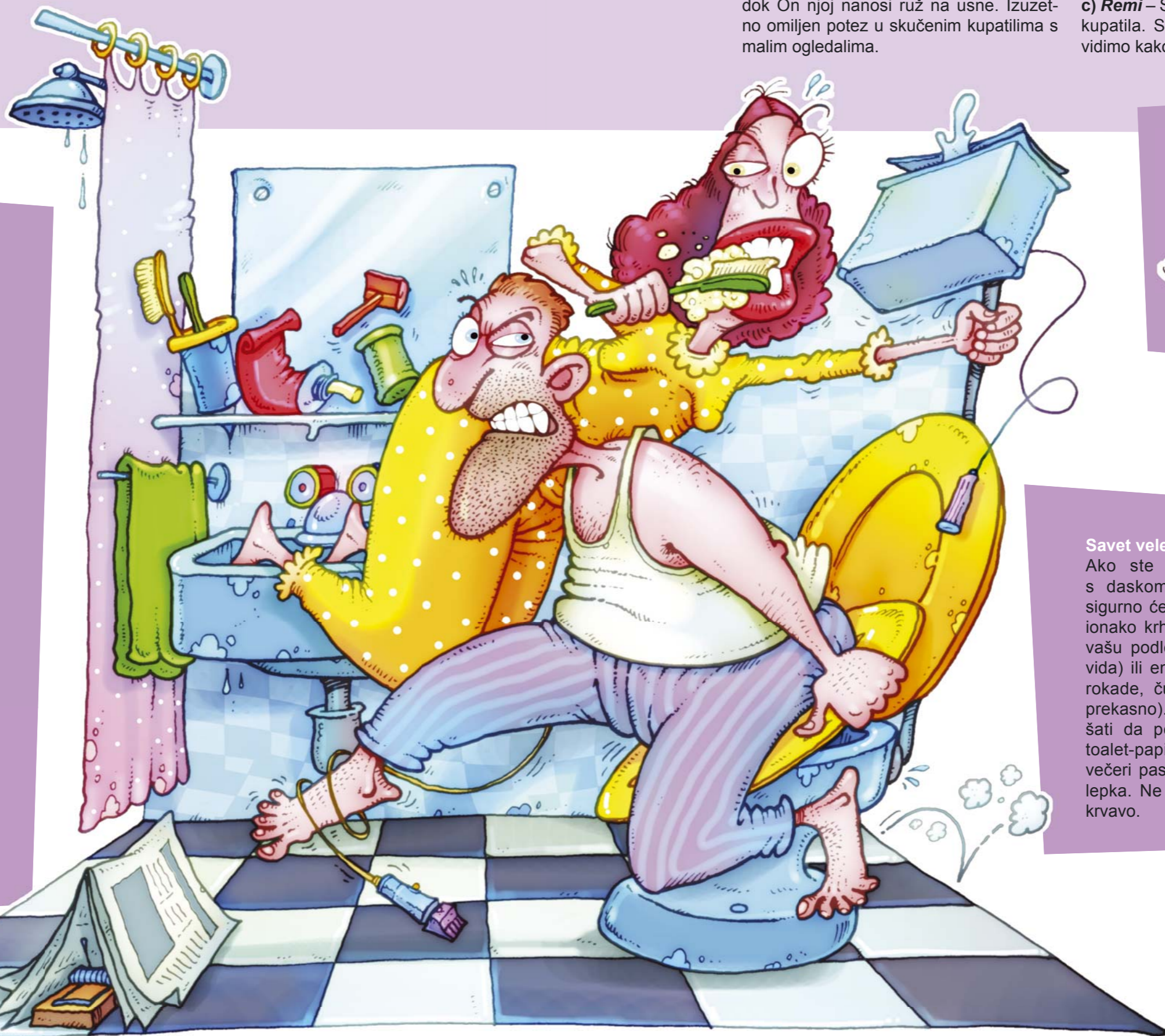
Ruka ruku mije – Ona njemu pere zube, dok On njoj nanosi ruž na usne. Izuzetno omiljen potez u skućenim kupatilima s malim ogledalima.

Postoje tri načina da se igra završi:

a) Šah-mat – Igrač koji uspe da prvi dovrši jutarnji program u kupatilu ide autom na posao. Drugi će morati pešice ili gradskim prevozom.

b) Pat – Nema pobednika jer su završili istovremeno. Auto će tog dana voziti onaj ko prvi stigne do garaže.

c) Remi – Svako ima svoj auto ili imaju dva kupatila. Sasvim nesportski. Još jednom vidimo kako novac ubija istinski duh igre.

Kraljevski potez
jednog konja

Savet velemajstora :

Ako ste muškarac, mala „nepažnja“ s daskom na klozetskoj šolji sasvim sigurno će izbaciti pospanu protivnicu iz ionako krhke jutarnje ravnoteže, bilo da vašu podlost otkrije perceptivno (čulom vida) ili empirijski (posle izvršene velike rokade, čulom dodira – kad već bude prekasno). Ako ste žena, možete pokušati da potrošite/sakrijete/uništite sav toalet-papir iz kupatila ili da prethodne večeri pastu za brijanje zamenite tubom lepka. Ne upali uvek, ali kad upali, pali krvavo.

Stoni fudbal

Ova igra učiniće da zajednički obroci dobiju uzbudljivu notu avanture. Kao i prethodna, naročito je omiljena među tek venčanim parovima, pošto im pruža priliku da na vreme štošta nauče jedno o drugom, a možda čak i da se omrznu.

Učesnici: Ona i On, a u posebnim prilikama i gosti (najbolje ako su to njihovi roditelji).

Rekviziti: Trpezarija i/ili kuhinja (što zdudanje to bolje, a posebno je zabavno ako se trpezarija nalazi u kuhinji ili obrnuto), kompletno postavljen sto, stolice, escajg i obrok koji je pripremila jedno od njih. U slučaju da je hrana delo grupe autora, mora se tačno znati šta je čije maslo.

Pravila: Sva hrana se iznese na sto a igrači zauzmu mesta. Pre početka se, kako to drevni običaji nalažu, razmene zastavice, tj. igrači jedno drugom klimnu glavom i uglas kažu: „Prijatno. Hvala.“ Umesto himne će poslušiti proizvoljna muzika s tranzistora. Igra počinje predjelom, i to tako što igrač koji ga **nije** pripremao oprezno stavlja prvi zalogaj u usta, premeće ga, žvačka, prežvakava i razvlači, dok ga protivnik netremice posmatra iščekujući sud. A onda počinje napad, koji izgleda otprilike ovako: „Dobro je, ali pomalo neslano“, kaže prvi igrač, na šta drugi golmanski odgovara: „Tako je zdravije za pritisak, a i sprečava zadržavanje suvišne vode u organizmu“, da bi potom prešao u kontranapad: „Uostalom, pogledaj svoje roditelje. Ne želiš valjda da i ti tako izgledaš u njihovim godinama?“ Čist go. 1:0 za drugog igrača. Utakmica ima onoliko napada koliko ima jela. Pobjednik je onaj ko se poslednji smeje i zato dobro obratite pažnju na desert.

A evo i nekoliko osnovnih pravila i šuteva:

Bod u gostima važi kao dva kod kuće – šut koji se obavezno izvodi pred publikom, i to u restoranu ili u gostima, a izgleda ovako: „Jao što je ovo (*ime jela*) ukusno. A tebi uvek ispadne nekako gnjecavo/sluzavo/ugljenisano/živo (nepotrebno precrtati)!“

Faul – podmetnuti protivniku odšrafljen slanik. Izuzetno nizak udarac koji je, za razliku od pravog fudbala, ovde dozvoljen.

Penal (Dođi mi na zicer) – „Mojoj mami/baki ovo uvek ispadne hrskavo/sočno/meko/onako, baš lepo reš pečeno (nepotrebno precrtati).“ Neodbranljivo (osim, možda, uz upotrebu opisa opscenih radnji s navedenim damama).

Živi zid (Ajd' čik pisni ako smeš) – dovesti svoje roditelje na ručak/večeru.

Ofsajd – pohvaliti protivnikovo jelo ili, daleko bilo, tražiti recept za isto.

Autogol – kad igrač dosoli jelo koje je sam spremio ili prizna da mu nije baš najbolje uspelo.

Aut – davati primedbe na jelo koje nijedno od protivnika nije pripremao.

Faul u šesnaestercu – nagrditi jelo koje je spremila i poslala draga tašta/svekrva.

Klizeći start – kad igrač zamoli protivnika da mu nešto donese (npr. čašu vode) i dok ovoga nema za stolom, dospe mu u tanjir još jela koje je sam spremio.

Šut iz mrtvog ugla – opisati protivnikovo jelo starinskom frazom „Mrtva bi ga usta jela“. Slično savremenoj umetnosti, nedorečenost ove pomalo neuobičajene pohvale biće i jednom i drugom igraču dovoljna da u njoj pronađu značenje koje im u tom trenutku odgovara.

Egzotični začini

Savet majstora:

Pripremite jelo za koje ste „zaboravili“ da ga vaš bračni drug ne podnosi, a onda ga aranžirajte kô u *Burdi*, sa sve cvećem i svećama i muzikom u pozadini, čime ćete protivniku vezati ruke – pardon, noge – i zapušiti mu usta, kako figurativno tako i bukvalno. Naročito su uspešne sve vrste iznutrica, a posebno crevca i škembići.

Fliper

Pomoćni rekviziti: jelkice što grđeg mirisa, slika pokojne tetke, šapica nekog glodara (za sreću)

Svi smo mi pomalo vozači – čak i ako ne razlikujemo kvačilo od menjača – što nam, naravno, daje za pravo da kad god se zateknemo na sedištu suvozača dajemo primedbe na tuđe umeće za volanom, ispravljamo njegove greške i upozoravamo na sve opasnosti koje prete u džungli na asfaltu.

Učesnici: Ona i On, kibiceri i sufleri (za to su naročito zgodni njihovi roditelji, pogotovu ako ne umeju da voze).

Rekviziti: Auto, po mogućstvu ne baš nov, već da onako pomalo škripi, kašljucka, podriguje i zanosi u krivini.

Pravila: Jedan igrač seda za volan, a drugi na suvozačevo sedište. Kibiceri i sufleri sedaju pozadi. Igra počinje okretanjem kontakt-ključa. Tokom vožnje do prethodno dogovorenog odredišta, suvozač pokušava da vozaču nametne svoje viđenje pravila ponašanja učesnika u saobraćaju i objasni mu način rada automobila, u čemu mu kibiceri pomažu zapitkivanjem, a sufleri dobacivanjem. Vozač treba da sve putnike preveze žive, zdrave i nepovređene do cilja, inače će biti diskvalifikovan.

Naročito su delotvorni sledeći udarci:

Izbaci menjač iz brzine – čim se zaustavite na semaforu, naročito ako je vozač to već učinio.

Pa polazi već jednom, u šta sad zevaš? – čim se na semaforu upali žuto svetlo. Ovaj potez se može još malo začiniti ako se pružite preko vozačeve ruke i naslonite se na sirenu.

Znam ja kraći put! – odličan potez za prebacivanje igre na poznati teren.

Sad skreni, sad skreni, sad, sad, SAD...

jaaaaa bre, ništa me ne slušaš – pri prolasku kraj svakog ugla gde se sporedna ulica, pa makar i jednosmerna, priključuje glavnoj.

Pa kud ćeš u jednosmernu ulicu? – čim vozač, poslušavši suvozača ili suflere, nepropisno skrene.

Nemoj toliko da juriš – ova rečenica je naročito delotvorna ako dopire sa zadnjeg sedišta i to čim brzina premaši 40 km/h.

Ko li tebi daje dozvolu? – što se u narodu kaže: šakom u čelo.

A šta je ova crvena lampica? – pri prolasku kroz prometnu raskršnicu ili kružni tok.

Drži odstojanje – čim se na horizontu pojavi automobil u istoj traci.

Pa kakav si ti to čovek? – kad se vozač ne zaustavi da pomogne nekome kome se pokvario automobil.

Sad li nađe da budeš drug na drumu? – kad se vozač zaustavi da pomogne nekome kome se pokvario automobil.

Pusti mene da uparkiram, nemamo para za novo stop-svetlo... – pred samim ciljem.

Na konačnom odredištu, vozaču se meri krvni pritisak. Suvozač dobija broj poena jednak vrednosti protivnikovog gornjeg krvnog pritiska, a vozačev skor jednak je razlici gornjeg i donjeg pritiska. Ovi iznosi se dodaju ranije sakupljenim poenima. Igra traje doživotno.

Savet majstora:

Naročito je delotvorno vozaču koji je upravo platio kaznu za prekoračenje brzine blagonaklono reći: „Putniče, bolje je stići pola sata kasnije nego nikada.“

Leti, leti

SVako je ponosan na porodicu iz koje je potekao i smatra je boljom, značajnijom i većom od svih ostalih u Vaseljenu. To je potpuno normalno, rodoljubivo i politički ispravno. Zašto onda ne objasniti bračnom drugu kakva mu je čast ukazana prijemom u Akademiju znamenitih predaka, i to u svojstvu pridruženog člana? Pa još kroz igru!

Učesnici: Ona i On.

Rekviziti: Bliža i dalja rodbina.

Pravila: Igra može da počne u bilo kom trenutku tokom dana ili noći, a može se igrati na svakom mestu – u bračnoj postelji, supermarketu ili automobilu, na plaži, planini ili groblju. Početni udarac izvodi prvi igrač koji izgovori neki laskav podatak o svojim precima, recimo: „Moja prababa sa očeve strane završila je damsku gimnaziju u Gracu.“ Upotrebljena figura se inače zove „Leti leti leti leti... prababa!“ Izjava može, ali ne mora biti u celosti tačna. U konkretnom primeru bilo bi dovoljno da je dotična dama završila osnovnu školu (bilo gde) i da se za života makar jednom obrela na drugoj obali Dunava.

Drugi igrač tada treba da pomene nekog iz svoje familije ko je na istom planu postigao stepen više. U navedenom primeru, to bi izgledalo otprilike ovako: „A moja prababa s majčine strane studirala je prava na Sorboni.“ Kako svako ima četiri prababe i pradede, pred igračima se otvaraju neverovatne mogućnosti improvizacije.

Evo nekoliko figura koje se prilično visoko kotiraju među iskusnim letačima:

1. Moja baba je bila dvorska dama kraljice (*ime kraljice*).
2. Moj pradeda je bio lična modiskinja vojvode (*ime vojvode*).
3. Moj otac je u Drugom svetskom ratu spasao život (*ime vojskovođe odabrano u skladu s važećim trendovima o dobrim i lošim momcima u Drugom svetskom ratu*).

Bonus poeni – mošti davnih predaka

A evo i poteza koji se zbog žaoke skrivene između redova nalaze na ivici isključenja, ali se obično kažnjavaju samo kartonima odgovarajuće boje, slično kao u fudbalu:

1. **Ipak moja** mama pravi najbolje šnenokle na svetu. (Žuti karton!)
2. Moj deda je stariji od tvog dede. (Žučkasti karton!)
3. Moja baba ima lepšu veštačku vilicu. (Rumenkasti karton!)
4. Moj čukundeda je bio glavni projektant Keopsove piramide. (Crveni karton, ali se prašta jer zaista dobro zvuči!)

NAPOMENA: Naročito je važno da igrači pri predstavljanju svojih predaka u što boljem svetlu ni slučajno ne uvrede – ili bar ne direktno – porodicu bračnog druga, pošto se to završava isključenjem iz igre, prekidom igre ili prelaskom na Šuge (vidi stranu 36).

Savet majstora:

Pri gađanju titulama i položajima, protivnika možete sasvim lepo zbuniti upotrebom stranih ili što je moguće bombastičnijih izraza, kao što su: ceremonijal majstor, šef protokola, lična asistentkinja, privilegovani pedikir-majstor, meštar od budovara i sve što vam padne na pamet, makar i ne znali šta to znači.

